

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
НАУЧНО ЖУРИ

РЕЦЕНЗИЯ

на кандидатурата на доц. дгн Николай Георгиев Бонев, участник в конкурс за академична длъжност "професор" по научно направление 4.4 Науки за Земята (научна специалност 01.07.01 – Регионална геология) обявен в „Държавен вестник“, бр. 20/17.03.2015, за нуждите на специалност Геология към Геолого-географски факултет на Софийски Университет „Св. Кл. Охридски“.

Рецензент: Невен Александров Георгиев, д-р, доцент към катедрата по Геология, палеонтология и изкопаеми горива при Геолого-географски факултет на Софийски Университет „Св. Климент Охридски“.

Документите по конкурса са в пълен набор и са съобразени с изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България и Правилника за неговото прилагане, а така също с Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ "Св. Климент Охридски", приет с решение на Академичния съвет от 20 април 2011 г. и изменен с решение на Академичния съвет от 13 юни 2012 г.

Горепосочените нормативни документи предвиждат, при оценяването на кандидатите в конкурси за академични длъжности, да се акцентира върху два основни елемента, а именно тяхната научно-изследователска работа и учебната им дейност. Оценяването на научните постижения и изследователската активност на кандидатите става въз основа предоставената по съответния конкурс научна продукция (научни публикации), както и според т.нар. h-индекс, отразяващ рейтинга на цитиранията на кандидатите в различни бази данни (ISI Web of Science, Scopus, Google Scholar).

Заб. Според ал. 3 от Чл. 114(1) в Раздел V на „Правилника“ на СУ „Св. Климент Охридски“, в случай, че кандидатът „... е представил публикуван монографичен труд или равностойни публикации в специализирани научни списания, те не трябва да повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен "доктор", на научната степен "доктор на науките" и за заемане на академичната длъжност "доцент"“.

В тази част на рецензията, засягаща по-скоро административния характер на кандидатурата, е необходимо уточнение. В документите на кандидата е посочено, че той е „бакалавър“ по геология на Софийски Университет от 10. 1990 г. и „магистър“ по геология и геохимия от 07. 1991 г. Технически невъзможно е обаче, кандидатът да е завършил Софийски Университет с бакалавърска степен през 1990 г. и съответно магистърска – през 1991 г., тъй като тристепенната форма на обучение (бакалавър-магистър-доктор) е одобрена на Академичен съвет през 1992 г. и е стартирана едва през есента на 1993 г.

1. Научно-изследователската дейност на кандидата

Доц. Николай Бонев е приложил към документите за настоящия конкурс списъци на четири (4) групи публикации, като е спазил изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България и Правилника за неговото прилагане, а така също и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ "Св. Климент Охридски". Първата група публикации (включва 51 бр. публикации) се отнася към обявения конкурс. Втората група публикации (8 бр.) са по темата на дисертацията за придобиване на научната степен "доктор на науките". Третата група (26 бр.) е свързана с конкурс за академичната длъжност "доцент". Последната четвърта група (3 бр.) включва статии по темата на дисертацията за придобиване на научната и образователна степен "доктор".

Обединяването на публикациите в така представените четири групи е направено очевидно с цел улесняване на рецензиращите. Намирам този начин на обединяване на статиите за удобно и твърде логично. Въпреки това (независимо, че такова изискване не съществува), е редно в подобни списъци с публикации да бъде извършвано и разделяне на статии от разширени абстракти и абстракти. В представените списъци, кандидатът е изредил в хронологичен ред (по година на издаване) статиите, свързани с различните конкурси. Според мен, хронологичното изброяване на различни по ранг публикации предизвиква объркване и затруднява отсяването на съществените приноси.

1.1. Научни постижения и приноси на кандидата в настоящия конкурс

Доц. дгн Н. Бонев е представил 51 публикации, от които 49 колективни и 2 самостоятелни, публикувани в периода 2004-2015 г.г. От тях 30 са кратки или разширени резюмета от конференции и работни срещи, а 21 представляват статии, публикувани в престижни международни списания. В кратките научни съобщения, приложени в този конкурс, доц. Бонев е самостоятелен автор в един (1), първи автор в дванадесет (12) и съавтор в седемнадесет (17) резюмета. Редът на авторството при реферираните публикации върви както следва: самостоятелен автор в една (1) статия, първи автор в дванадесет (12) статии и съавтор в осем (8) статии.

Научните интереси и постижения на доц. Бонев са в областта на регионалната геология на вътрешните части на Алпийския ороген в югоизточните части на Балканския полуостров. В своите работи кандидатът умело комбинира различни собствено геоложки подходи като геохимичен (публ. № 79, 76, 70, 61, 60, 59), радиогеохронологички (86, 79, 77, 76, 68, 61, 56) и теренен метод (68, 61, 56, 52, 51, 47, 42). Публикации 63 и 62 са регионални обобщения във връзка с формирането на рудни находища в късния еоцен и началото на олигоцен или регионални корелации на тектонски единици в Родопската зона.

Прави впечатление влечението на кандидата към мащабните регионални обобщения, с каквито на практика завършват повечето от публикуваните от него (самостоятелно или в съавторство) материали. Склонен съм да предположа, че с редки изключения (статии 68 и 42) регионално-геоложките интерпретации в статиите, представени в настоящия конкурс, са правени от доц. Николай Бонев. Тук е редно да бъде направено уточнение, че характерът на тези регионални геотектонски обобщения е по-скоро надграждащ (доразвиващ) вече известни в научната литература модели. В този смисъл, в публикациите си за юрско-долнокредната геодинамична еволюция на Родопите, кандидатът се е придържал към регионалните тектонски модели за ранноалпийската геодинамика на Севернотетиското пространство на проф. Жерар

Стампли, а в статиите, касаещи къснокредната компресионна и терциерната екстензионна еволюция на Родопската зона – изцяло се основава на класическите идеи на проф. Живко Иванов и проф. Жан-Пиер Бюрг за строежа на Родопския масив от 90-те години на миналия век. Това естествено не омаловажава този вид принос на изследванията на доц. Бонев. Напротив, подобен тип регионално-тектонски реконструкции са много полезни за колеги от всички направления в геологията и геофизиката, особено когато се работи в мащабите на орогена и има необходимост от корелации на тектонски единици от различни негови части.

Несъмнен принос в научното творчество на кандидата са обогатяване на базата данни с протолитни възрасти на скали от високостепенния метаморфен фундамента на Източните Родопи, което е важно за голямо-мащабните тектонски корелации. Принос също са и изследванията на възрастите на ексхумацията и изстиване на метаморфния фундамента на Източните Родопи, което хвърля светлина върху механизмите на късноалпийската екстензионна тектоника и процесите, свързани с нея. Тук адмирации заслужава опитът на доц. Бонев да разшири полето на своите изследвания, предлагайки тълкуване на връзката между процесите на късно еоценска – олигоценска екстензия и съпровождащите я магматизъм и образуване на рудни находища.

В работите, свързани с възрастта и кинематиката на късноалпийската екстензионна тектоника, кандидатът не се ограничава само с изследвания в България, а адекватно търси аналогии на екстензионната система извън територията на България, например полуостров Бига в Турция. Въпреки че ползва модели, вече утвърдени в Родопите, доц. Бонев детайлизира строежа на куполните структури (ядрата) и мантията на метаморфните ядрени комплекси в Източните Родопи и полуостров Бига.

Приносен е и характерът на структурните и геохронологички изследвания на нискостепенните метаморфни скали, оформящи най-горната метаморфна единица във фундамента на Източните Родопи (Циркум-Родопски пояс). На практика в тези работи доц. Бонев възражда идеята за ранноалпийска северновергентна компресионна тектоника, застъпена в работите на Боянов (1969) и Боянов и др. (1990), но също така прави опити за нови палеогеографски и геодинамични реконструкции. Един от основните приноси в тези работи е съвременният плейттектонски модел на северните части от Егейската област, включващ смяна на посоката на субдукция по време на различните етапи от геодинамичната еволюция на района: 1) южно насочена субдукция до края на юрата и 2) северно насочена - през късната креда. Този модел е широко ползван и многократно цитиран от други автори в статии, касаещи регионалната геология на Родопите.

Ще се въздържа от коментар на работите, които са с геохимичен и седиментоложки уклон, тъй като не се чувствам достатъчно компетентен.

1.2. Отзвук на приносите сред геоложката общност

Научната стойност на по-голямата част от публикациите на доц. Бонев не подлежи на съмнение. Свидетелство за това са големият брой цитирания и високият h-индекс (10) на кандидата (*относно коректното цитиране на h-индекса има коментар по-долу*). Признание на научните приноси на кандидата е членството му в ред-колегии на специализирани издания. Доц. Бонев е канен в научни комисии на международни геоложки форуми, каквито са например конгресите на КБГА, Alpine Workshop и др.

Въпреки че в приложения списък с цитирания не липсват и т.нар. „автоцитати“, не смятам, че кандидатът трябва да бъде критикуван точно по този въпрос. В българската

наука, явно отживелица от миналото, терминът „автоцитат“ се е насадил доста трайно. Ако погледнем обаче световната практика ще видим, че оценяването на продукцията на хората, занимаващи се с наука, става по два критерия – рейтингът на изданията, в които са публикувани статиите и броят цитати, включително „автоцитати“. Естествено, подобна система носи своите несъвършенства и всеки с ниска научна култура и етика може да се възползва от това.

Относно цитирания от кандидата h-индекс, при проверка в Scopus установих, че той е 10, а не 11, както кандидатът твърди в приложенияте към конкурса документи. Не съм имал възможност да проверя h-индекса в ISI Web of Science и Google Scholar. Вероятно доц. Бонев е допуснал техническа грешка при изготвянето на справката и вместо числото 10 е изписал 11. Възможно е по време на депозиране на документите h-индексът да е бил 11, но след това някоя от приложенияте статии да е попаднала извън 5-годишния прозорец, който се взема при изчисленията.

1.3. Ръководство и участие в научни и приложни проекти

Доказателство за научната активност на доц. Бонев са националните, международните и вътрешно-университетски проекти (общо 16), в част от които той е ръководител, а в други – участник. Включването на кандидата в международни проекти с водещи специалисти в областта на геологията определено показва, че той е търсен научен партньор. Немаловажен е и фактът, че повечето от проектите са завършили с научен продукт, публикуван в престижни специализирани издания, което само по себе си представлява висока оценка за качеството на работата на автора (авторите).

Доц. Николай Бонев не е участвал в проекти с приложна тематика.

2. Учебна (преподавателска) дейност

2.1. Лекционни курсове и упражнения

Доц. Николай Георгиев Бонев е преподавател в СУ „Св. Кл. Охридски“ от 1995 г. (т.е. от 20 години). От 1995 до 2005 г. е последователно асистент, старши асистент и главен асистент, а от 2005 г., след хабилитация, е доцент към катедрата по Геология, палеонтология и изкопаеми горива. Николай Бонев води лекции по Основи на Геологията в бакалавърската програма на специалност Геология, Геология за геофизици в бакалавърската програма на Физическия факултет и Палеогеография и геодинамични реконструкции, Съвременни представи за тектоника на плочите и Проблеми на регионалната геология на България в магистърската програма по Геология и Палеонтология.

2.2. Ръководство на дипломанти

Доц. Николай Бонев е бил научен ръководител на шест (6) дипломни тези. Тук трябва да споменем, че Диана Низамова е била редовен студент в магистърската програма на катедрата по Картография и ГИС, където е защитила дипломната си теза, а научен ръководител освен доц. Бонев е бил и доц. Герджиков.

2.3. Ръководство на докторанти

Въпреки че в приложенияте документи кандидатът е заявил, че е бил научен консултант на два дисертационни труда, на практика доц. Бонев не е имал докторанти.

3. Административна дейност

Доц. Николай Бонев е член на Акредитационната Комисия на ГГФ при СУ „Св. Кл. Охридски“ за периода 2011-2015 г.

Административни постове не е заемал.

4. Критични бележки

4.1. За научната и професионална етика

В някои свои публикации доц. Бонев претендира за оригиналност на модели и интерпретации, като използва материали със спорно авторство, представяйки ги за свои или пренебрегва (тенденциозно не цитира) работи на изследователи, работили по същата проблематика и в същите райони на изследване. Липсата на научна етика не е прецедент при доц. Бонев, за което той е бил многократно критикуван. Често оправдание в подобни случаи е, че трудността при цитирането идва от това, че публикациите са трудни за достъп или са написани на езици (български, руски), неразбираеми за повечето хора в чужбина. Смятам, че подобно оправдание е неприемливо.

Тук е редно да дам няколко примера от тази лоша практика на кандидата:

а) В публикация 42 от настоящия конкурс е приложена карта на купола Кесебир-Кардамос, като в текста на фигурата е направена препратка към Бонев (2002). Интересното в този случай е, че коментиранията карта за частта, намираща се на българска територия е буквално копие (с незначителни изменения) на картите на Източните Родопи в М 1:25 000, изготвени от картировъчна група с ръководител Стоян Саров и приложени в докладите от държавната картировка в периода 1995-1997 г.г., както и на тези, в М 1:50 000, публикувани през 2008 г., изготвени отново от картировъчна група с ръководител Стоян Саров. От неофициален разговор със Стоян Саров оставам с впечатлението, че кандидатът Н. Бонев е бил воден на конкретни ключови разкрития от авторите на оригиналните геоложки карти, което дори не фигурира в благодарностите в края на публикациите. Едва ли е необходимо да обяснявам на доц. Бонев, който е водил част от курса по Геолошко картиране, че дори един и същи картировач не може да състави две съвършено еднакви карти за един и същи район, факт произтичащ от несъвършенствата на методиката и субективността на геолога;

б) В публикация 47 (Bonev, 2006), доц. Бонев се ангажира с предлагането на оригинален регионален модел на процесите на терциерна корова екстензия в Източните Родопи. Факт е обаче, че моделът, представен в тези работи е почти идентичен с този, предложен от проф. Живко Иванов, в неговия хабилитационен труд (1998). Въпреки че не разполага с достатъчно теренни данни, на практика, Живко Иванов прави една прогресивна за времето си реинтерпретация на съществуващите данни от Източните Родопи и предлага за първи път модела за корова екстензия, развитие на метаморфни ядрени комплекси и разломи на отделяне. Вероятно доц. Бонев не е цитирал хабилитационния труд на Иванов (1998), тъй като той не е официално публикуван. Това обаче не е попречило да бъде цитирана дисертацията на Николай Бонев (Бонев, 2002), която е също толкова трудно достъпна, колкото и хабилитационният труд на Иванов (1998) и която също е написана на български език;

в) В публикация 68 не са взети под внимание публикуваните още през 2007 и 2008 г. геоложки карти на България в М 1:50 000. В тези материали, които са напълно достъпни и са публикувани дори и на английски език, има изложени нови виждания за строежа на Източните Родопи;

г) В работи 61 и 68 не са цитирани фундаментални публикации на Кожухаров, Кожухарова и Каназирски за геологията и петрографията на Източните Родопи, и в частност за строежа и петрографските особености на зеленошистната единица, и диафторизираниите скали от високостепенния метаморфен фундамент. Склонен съм да предположа, че доц. Бонев тенденциозно е избягвал коментар на фактологията в работите на посочените автори, тъй като те са в сериозно противоречие с неговите собствени интерпретации;

д) В работите, засягащи долната високостепенна единица на метаморфния фундамент на Източните Родопи и особено публикациите, свързани с Ar/Ar датирание на ексхумационната ѝ история, липсва коментар и цитиране на работата на Мачева (1993), в която ясно е посочено, че в ортогнайсите на Белоречкия купол съществуват три генерации бяла слюда, формирани при различни етапи от метаморфната им еволюция.

4.2. Бележки и въпроси от методичен характер

Един голям недостатък в работата на кандидата е пренебрегване на структурните изследвания за сметка на веществените такива. Очевидно е, че доц. Бонев е сериозно въввлечен в областта на геохимичните изследвания. Въпреки това, правенето на регионална геология изисква и много добро познаване на структурите – регионални и локални, пластични и крехки. Общото впечатление от работите на Николай Бонев е, че той по-скоро избягва детайлните (много по-бавни и неблагодарни като резултат) теренни изследвания.

4.3. Бележки и въпроси към някои интерпретации

Тук могат да бъдат направени много забележки и зададени много въпроси. Въпреки това, с цел съкращаване на рецензията, ще посоча само няколко показателни случаи:

а) В повечето от работите, фокусирани върху високостепенния метаморфен фундамент на Източните Родопи, доц. Бонев ползва класическата интерпретация на Жан-Пиер Бюрг и на Живко Иванов за кредна компресия, последвана от дълъг период на термална корова релаксация и следкъснокредна екстензия. Контактът между долната високостепенна и горната високостепенна единици е интерпретиран от Бонев като ранноалпийски южновергентен навлак, който в последствие, по време на късноалпийската екстензия, е бил реактивиран като разлом на отделяне (работи 42 и 47). Според доц. Бонев, южно-насоченият тектонски транспорт в мигматизираните гнайси на купола Кесебир-Кардамос (работа 42) е свързан с периода на кредна компресия и съпровождащото я южновергентно навличане на горната високостепенна единица върху долната високостепенна единица от метаморфния фундамент. Тази интерпретация е в разрез с публикуваните от Peytcheva et al. (2004) данни за възрастта на мигматизацията на Ардинската единица, която повечето автори приемат за аналог на Кесебирската единица в Източните Родопи. Фундаментът на Кесебир е също мигматизиран и ако приемем, че той е аналог на Ардинската единица, която е мигматизирана през еоцена (~ 38 Ma), то как тогава въпросната регионална зона на срязване, отделяща долната от горната високостепенни единици в района на Кесебир може да бъде интерпретирана като креден навлак?

б) Тук искам да вметна, че дори и в по-късни свои публикации Бонев се придържа към идеята, че компресията в Родопите е приключила в края на кредата, пренебрегвайки някои достъпни и написани на английски език публикации (Bosse et al., 2009; Jahn-Awe et al., 2010), в които ясно е посочено, че компресията и южновергентните навличания в

долните структурни нива на навлачната постройка на Родопите приключват едва в края на еоцена.

в) Относно интерпретацията на Ar/Ar възрасти от зеленошистната единица в Източните Родопи смятам, че юрската възраст на амфибол от образец Bг-06-01 в публикация 61 е със силно нарушен спектър и е некоректно и спекулативно интерпретирана. Слюди от същата единица показват еоценски Ar/Ar възрасти, които са странно интерпретирани като възрасти на изстиване на единицата, оформяща висящото крило на Белоречкия разлом на отделяне. Тази интерпретация звучи още по-странна при положение, че в други регионални изследвания Бонев и съавтори твърдят, че долнокредните варовици Алики залягат трансгресивно и несъгласно върху зеленошистната единица. Това означава, че зелените шисти са били изнесени на повърхността още по време на долната креда. Какво тогава би било логичното обяснение на тези еоценски възрасти?

г) Доц. Бонев интерпретира границата между високостепенните метаморфити и отдолулежащите анхиметаморфни и зеленошистни метаморфни скали в района на Кулиджик дере като регионален ранноалпийски северновергентен навлак (Кулиджикски навлак, номиниран от Боянов, 1969). За произхода на клипите от мусковитови гнайси, Бонев предлага модел, в който те са били част от долната високостепенна единица на Източните Родопи (в случая единицата Бяла река-Кехрос) и са били навлечени върху зеленошистните метаморфити в края на юрата. Тук обаче възниква един интересен въпрос. В интерпретациите на доц. Бонев границата на долната високостепенна единица с горната високостепенна единица в Източните Родопи е била първоначално къснокреден южновергентен навлак, който на някои места е бил реактивиран през късноалпийско време като разлом на отделяне. Тъй като става въпрос за зона на срязване в амфиболитов фациес с изразена милонитна структура се предполага, че транслациите са били значителни. Как е възможно тогава, от една страна долната високостепенна единица да е търпяла сериозен транспорт и метаморфизъм в амфиболитов фациес през кредно време и от друга страна, същата тази единица да е била навлечена върху зеленошистните материали на Циркум-Родопския пояс през юрата?

д) Как доц. Бонев би обяснил твърдението, че Ar/Ar възрасти на слюди от мусковитовите гнайси, изграждащи клипите на Кулиджикския навлак, запечатват възрастта на навличане при положение, че структурата на тези скали е високотемпературна (амфиболитов фациес), а зоната на навличане представлява дебела зона на катаклаза? Доц. Бонев също така твърди, че при навличането им, гнайсите са изнасяни във все по-високи корови нива, което е и обяснение за крехкия характер на навличането. В същото време, аргоните изследвания на слюдите от зеленошистната единица показват еоценски възрасти. Струва ми се, че всеки структурен геолог и всеки метаморфен петролог е съвсем наясно, че при компресионна тектоника, в която са въвлечени и скали от дълбокия кристалинен фундамент, навличанията предизвикват удебеляване на кората и няма как една зона на срязване да премине от пластично в крехко състояние. И напротив, крехките тектонити обикновено унаследяват и са наложени върху пластични такива при екстензионни зони на срязване, когато има изтъняване на кората.

4.4. Критични бележки и въпроси относно преподавателската дейност

Доц. Бонев работи и преподава в Софийски Университет от двадесет (20) години. За тези двадесет (20) години той е имал шест (6) дипломанти, а докторанти не е ръководил. Интересен е фактът, че след хабилитацията си през 2005 г. кандидатът е бил ръководител на два големи тригодишни проекта, финансирани от „Фонд Научни Изследвания“ към

Министерство на образованието и науката, но въпреки доброто финансиране, в рамките на тези проекти доц. Бонев не е ръководил докторанти. Малкият брой дипломирани студенти и липсата на докторанти подсказва, че доц. Бонев няма изразен афинитет към преподавателската работа. В условията на изключително трудно намиране на външно финансиране на научни проекти в България, учен от ранга на доц. дгн Николай Бонев би трябвало да играе изключително важна роля в развитието на студентите и младите учени в Софийски Университет. Това, в краткосрочен план, се отразява директно върху нивото или рейтинга на катедрата и факултета, а в дългосрочен план – върху качествата на бъдещия колектив от учени и преподаватели в нашия университет. За съжаление от гореказаното става ясно, че Николай Бонев на практика изолира младите хора и не им дава безценни възможности за развитие.

Професорската позиция в Софийски Университет „Св. Кл. Охридски“ предполага създаване на работна група, ръководена от титуляра (професора), като в повечето случаи подобна група прераства в бъдеще в школа. Всички знаем колко крехък е балансът в двете направления в специалност геология. До голяма степен привличането на студенти магистри в специалност Геология и палеонтология зависи от личностните качества и харизмата на доайена на направлението. Работейки в самоизолация от колеги и студенти, предизвиквайки липсата на популярност сред студентите, доц. Бонев всъщност прави лоша услуга не само на себе си, но и на цялото направление по регионална геология.

5. Общи впечатления за кандидата

Доц. дгн Николай Георгиев Бонев е сериозен, амбициозен и бързоразвиващ се изследовател, с изразен афинитет към научните изследвания. Той е сравнително популярен, сред българската и по-популярен сред международната геоложка общност. Ценен е и е търсен като специалист в областта на регионалната геология на Родопите и южните части на Балканския полуостров.

За съжаление, доц. Бонев притежава и редица отрицателни качества. Той не умеє да работи в колектив, със сигурност не и с колегите от катедра Геология, палеонтология и изкопаеми горива. Показателен в това отношение е броят на публикациите (1 публикация, № 70 в приложените списъци), в които той участва съвместно с колеги от катедрата (не включвам материали от конференции). В много случаи доц. Бонев показва снизходително отношение към колегите от катедрата. Преподавателската работа очевидно не му допада, което е и причина за неговата непопулярност сред студентите. Склонен е тенденциозно да не цитира и да пренебрегва факти в името на поредна публикация в издание с висок импакт фактор.

6. Заключение

В своето заключение се сблъскам с два много сериозни проблема свързани с научната и преподавателската дейност на кандидата. Погледнато строго наукометрично, всеки остава с впечатление, че доц. Николай Бонев е сериозен учен със солидна автобиография. Влизайки в детайли обаче, се вижда, че нещата не стоят точно по този начин. Кандидатът е склонен в името на сигурното публикуване да пренебрегва факти и да избягва неудобни цитирания. Позицията „професор“ в Софийски университет предполага голяма ангажираност както в процеса на подготовка на студенти, така и административни отговорности. За съжаление доц. Бонев никога не е демонстрирал интерес към работата със студенти. Той не е показвал ангажираност и към катедрените и факултетните дела (проблеми). Доц. Бонев участва за втори път в конкурс за професор на Софийски

Университет. През 2012 г. липсата на докторанти, ръководени от кандидата, бе една от основните причини Николай Бонев да получи отрицателна оценка в предишния конкурс. Общо погледнато доц. Бонев не е подобрил автобиографията си в това отношение и аз не смятам, че добавените в автобиографията му нови статии могат да компенсират този недостатък.

Изхождайки от гореизложеното, давам отрицателна оценка на кандидата в този конкурс и не препоръчвам на колегите от Научното жури да предложат на Факултетния съвет на Геолого-географския факултет на СУ "Св. Климент Охридски" доц. дгн Николай Георгиев Бонев да бъде избран за "професор".

София,

вторник, 28 юли 2015

Рецензент:

/доц. д-р Невен Георгиев/